

illusioner. For unionsmodstanderne er det ydermere vigtigt at få fastslået, at resultatet af de folkeafstemninger, som vi havde i 1992 og 1993, skal respekteres og skal respekteres fuldt ud. Det vil sige, at den danske regering må forhandle inden for det grundlag, som blev fastlagt ved folkeafstemningerne.

Regeringen kan efter min mening ikke på regeringskonferencen, der begynder i 1996, sige ja til nogen form for traktatændring, der svækker de danske undtagelser. Det har regeringen simpelt hen intet demokratisk mandat til at gøre.

Derfor håber jeg, at debatten i dag vil ende med, at et flertal her i Folketinget slår fast, at der ikke på regeringskonferencen kan sælges ud – hverken helt eller delvis – af de fire danske undtagelser.

Besvarelse

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): I Folketingets dagsorden af 21. februar i år fastslog Tinget, at hovedformålet med regeringskonferencen i 1996 er at sikre EU's udvidelse med de central- og østeuropæiske lande samt de baltiske lande. Folketinget opfordrede samtidig regeringen til i efteråret 1995 – det er nu – på grundlag af Maastricht-Traktaten og Edinburgh-Afgørelsen at optage forhandlinger med Folketingets partier om udformningen af et forhandlingsgrundlag for regeringskonferencen i 1996.

Regeringen har som bekendt siden den 9. oktober fulgt denne opfordring og har iværksat politiske drøftelser med alle Folketingets partier om udformningen af et dansk forhandlingsgrundlag for regeringskonferencen i 1996.

Der har siden den 9. oktober været en møderække, hvor partierne har haft lejlighed til at give deres synspunkter til kende om vigtige emner, f.eks. de institutionelle konsekvenser af udvidelsen, nærhed, åbenhed, forenkling og samarbejdet om retlige og indre anliggender.

Møderækken fortsætter. Regeringen vil med partierne også drøfte spørgsmålet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og om mulige ændringer inden for søjle 1, herunder beskæftigelse og miljø. Der er lagt op til intensive drøftelser mellem partier og regering. Det er regeringens umiddelbare hensigt, at forhandlingerne skal afsluttes omkring årsskiftet.

En del af debatten mellem regeringen og partierne vil givet komme til at dreje sig om Edinburgh-Afgørelsen med de fire danske forbehold. Disse forhandlinger vil jeg selv sagt her fra talerstolen ikke foregribe, men jeg vil gøre opmærksom på, at regeringskonferencen i 1996 ikke kommer til at dreje sig om de danske forbehold. Intet EU-land sætter spørgsmålstegn ved de danske forbehold, som de – ganske rigtigt – betragter som danske forbehold og dermed som spørgsmål, der alene vedrører Danmark. Det er derfor ikke et emne på regeringskonferencen.

Jeg synes, det er for navlebeskuende i den danske debat at gøre regeringskonferencen i 1996 til et spørgsmål netop om de danske forbehold. Hovedspørgsmålet på regeringskonferencen er, som det atter og atter er understreget, at skabe grundlag, fundament, for at gennemføre en udvidelse af EU med central- og østeuropæiske lande.

Ved Folketingets behandling af Maastricht-Traktaten og Edinburgh-Afgørelsen blev der indgået en politisk aftale. Der er enighed om, at Danmarks holdning til fire hovedelementer i Maastricht-Traktaten: borgerskab, Den Økonomiske og Monetære Union, fælles forsvarspolitik og fælles forsvar og retlige og indre anliggender blev fastlagt ved folkeafstemningen den 18. maj 1993. Den kan ændres og *kun* ændres gennem en ny folkeafstemning.

Hvad jeg har sagt her, betyder jo ikke, at der ikke emnemæssigt kan blive diskussion om sagsforhold, der vedrører de danske forbehold. Det siger sig selv, at det bliver der. Det fremgår jo også helt klart af regeringens udredning »Dagsorden for Europa«, der netop nævner, at der bliver diskussion om emner, der vedrører de danske forbehold.

Men det er fortsat sådan, at de danske forbehold er danske forbehold og kun vores.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Desværre må vi konstatere, at regeringen fortsætter sin strudsepolitik. Den tror ligesom strudsen, at hvis den stikker hovedet i busken, vil der nok ikke være nogen, der opdager den. Regeringen gentager ustandselig monotont påstanden om, at de fire danske undtagelser ikke kommer til forhandling på regeringskonferencen.